

РЕШЕНИЕ

№ 2961

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9508** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 154 и сл. от АПК, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на Д. В. С.-А., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ателие 5 срещу решение № Ж-477/01.09.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-11Х-00-56/26.03.2022 г., подадена Д. В. С. - А. срещу „Електроразпределение Север” АД.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно като постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила – липса на мотиви и неспазване на срока за постановяването му, и противоречие с материалния закон, като излага съображения и оплаквания в тази насока. С оглед на изложеното моли съда да постанови решение, с което да отмени като незаконосъобразно обжалвания от него акт. Претендира разноски, съобразно представен списък на разноските.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния му представител юрк. Н. счита, оспорва жалбата като неоснователна, поради което моли съда за потвърждаване на решението. Претендира разноски по делото и на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК прави възражение за прекомерност на претендираното от страна на жалбоподателя адвокатско

възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Север” АД, е изразил становище за неоснователност по жалбата.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-11Х-00-56/26.03.2022 г., подадена от Д. В. С. - А. срещу „Електроразпределение Север” АД, с което от страна на последната се възразява срещу определените условия от електроразпределителното дружество за присъединяване на обект - три еднофамилни жилищни сгради - клиент на електрическа енергия, с местонахождение [населено място], селищно образувание (СО) „Д. чешма“, УПИ 111-851, 1661 (ПИ 10135.2510.851).

Във връзка така депозираната молба и на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетика, КЕВР след като е извършила проверка по документите по преписката и депозирано от страна на „Електроразпределение Север” АД становище е постановила решение № 477/01.09.2022 г., с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратила административното производство.

За да стори това регулаторния орган е приел от фактическа страна, че Д. В. С. - А. е собственик на недвижим имот с местонахождение: [населено място], СО „Д. чешма“, УПИ Ш-851, 1661 (ПИ 10135.2510.851). За имота на жалбоподателката е стартирала процедура за присъединяване на обект три броя жилищни сгради към електроразпределителната на „Електроразпределение Север” АД. Условието за присъединяване за обект три броя жилищни сгради към електроразпределителната мрежа, с местонахождение: [населено място], СО „Д. чешма“, УПИ Ш-851, 1661 (ПИ 10135.2510.851), са определени в предложението Договор за присъединяване № ПУПРОК-4638-ДПРОК-0590/21.03.2022 г. и допълнително споразумение към цитирания договор. В допълнителното споразумение електроразпределителното дружество е определило прогнозна цена на променливата компонента в размер на 10 270 лв. (420-25) метра *26 лв./м=10 270 лв.).

Във основа на направени изчисления, модели и анализи, електроразпределителното дружество е установило, че за присъединяването на обекта на клиента с предоставена мощност 39 kW е необходимо да се извърши следното:

1. Изграждане на паралелен клон на въздушна мрежа ниско напрежение (НИ) от табло НН на МТП „7 ВЗ Д. чешма“, [населено място], в посока имота на клиента, чрез изтегляне на необходимото количество усукан изолиран проводник (УИП);
2. Разширяване на новоизградения паралелен клон на въздушна мрежа НН към МТГ1 „7 ВЗ Д. чешма“, в посока имота на клиента, чрез изправяне на необходимия брой стоманобетонни стълбове (С.) и изтегляне на необходимото количество УИП и
3. Доставка и монтаж на електромерно табло до имота на клиента.

Тези условия са определени с цел гарантиране сигурността и качеството на доставяната електрическа енергия предвид голямото разстояние от мястото на присъединяване на клиента.

Цената за присъединяване е определена от „Електроразпределение Север“ АД на основание чл. 33 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране па цените на електрическата енергия. С оглед на това и съгласно разпоредбата на чл. 12 от Наредба № 6, КЕВР е приела, че енергийното дружество е изготвило и предложило на клиента писмено становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа, в което са уговорени всички условия за присъединяване на обекта

Недоволен от така постановеното решение, жалбоподателят е обжалвал административният акт пред АССГ, който е предмет на настоящото производство.

Видно от доказателствата по делото /известие за доставяне на „Български пощи“/, с писмо изх. № Е-11Х-00-1042 от 02.09.2022 г. КЕВР е уведомил жалбоподателят на 07.09.2022 г. за решение № Ж-477/01.09.2022 г.

По делото е представен доклад по реда на чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3 от 12.12.2018 г. на дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, видно от който е предложено на КЕВР административното производство образувано по жалбата на Д. В. С.-А. срещу „Електроразпределение Север“ АД да бъде прекратено на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратила административното производство.

КЕВР се е произнесла с обжалваното решение № Ж-477/01.09.2022 г., с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратила административното производство.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж-477/01.09.2022 г. е връчено на жалбоподателя на 07.09.2022 г. Жалбата, с която се оспорва решението е подадена с входящ номер на КЕВР е от 21.09.2022 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. Д. В. С.-А. е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-477/01.09.2022 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма. Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му. В тази връзка неоснователни са доводите на жалбоподателя, че актът не е мотивиран и не е изпълнено условията на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за

издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта, поради което изложените от жалбоподателката доводи за незаконосъобразност на оспорения акт на това основание са неоснователни.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е колегиален орган, който се състои от 9 членове. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е постоянно действащ орган, който заседава, като са присъствали повече от половината от членовете. Видно от приложения по делото Протокол № 231/01.09.2022 г., от проведеното закрито заседание на КЕВР, на него са присъствали 3 от членовете на КЕВР, като решението е взето с 3 гласа „за“, два от които на членовете на КЕВР със стаж в енергетиката.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Липсва спор по делото, а и от приложените доказателства е видно, че Д. В. С. - А. е собственик на недвижим имот с местонахождение: [населено място], СО „Д. чешма“, УПИ Ш-851, 1661 (ПИ 10135.2510.851). За имота е подадено искане за проучване на условията за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа от страна на жалбоподателката, въз основа на което е стартирала процедура за присъединяване на обект три броя жилищни сгради към електроразпределителната на „Електроразпределение Север“ АД. Липсва спор по делото, че от страна на Д. С. - А. са подписани Договор за присъединяване № ПУПРОК-4638-ДПРОК-0590/21.03.2022 г. и допълнително споразумение към цитирания договор, в които са определени условията за присъединяване за обект три броя жилищни сгради към електроразпределителната мрежа, с местонахождение: [населено място], СО „Д. чешма“, УПИ Ш-851, 1661 (ПИ 10135.2510.851).

Оспореното решение е постановено и в съответствие с материалния закон, доколкото не е налице превратно упражняване на власт, респ. не е налице и несъответствие с целта на закона.

Нормативната уредба, регулираща засегнатите обществени отношения се съдържа в Закона за енергетиката (ЗЕ), Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

Съгласно чл. 117, ал. 1 от ЗЕ операторът на електроразпределителна мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, разположен на съответната територия, който: 1. има изградени електрически уредби в границите на имота си, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа; 2. е изпълнил условията за присъединяване към преносната, съответно разпределителната мрежа, и 3. е сключил писмен договор за присъединяване с оператора на електропреносната мрежа, съответно с оператора на електроразпределителна мрежа, по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Условията и редът за присъединяване към електропреносната и електроразпределителна мрежа и за сключване на договорите по, ал. 1 се уреждат с наредбата по чл. 116, ал. 7. Договорът за присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа е със срок за присъединяване не по-дълъг от

срока за въвеждане в експлоатация на обекта и съоръженията за присъединяването му (ал. 3). Съгласно, ал. 4 отказът на оператора на електроразпределителна мрежа да извърши присъединяване се мотивира.

Подзаконовият нормативен акт, към който чл. 117 от ЗЕ препраща и в който са регламентирани условията и редът за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи, е Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, обн., ДВ, бр. 31 от 4.04.2014 г., в сила от 4.04.2014 г. (Наредба № 6/2014 г.) В чл. 11 от Наредба № 6/2014 г. са посочени основанията, на които съответният мрежови оператор може мотивирано да откаже да присъедини изцяло или частично обект към електрическата мрежа при заявените условия: при техническа невъзможност присъединяването да се осъществи в заявения срок за въвеждане на обекта в експлоатация и когато присъединяването на обекта води до влошаване условията за снабдяване на други клиенти на електрическа енергия поради липса на необходимата мощност. Съгласно чл. 22, ал. 1 от Наредба № 6/2014 г., за присъединяването на обект към електрическата мрежа лицето, сключило договор за присъединяване, заплаща цена за присъединяване съгласно действащата нормативна уредба по начин и в срокове, определени в договора за присъединяване. Според, ал. 2, случаите, когато съоръженията за присъединяване се изграждат по реда на чл. 21, ал. 5, цената за присъединяване и направените взаимно признати разходи за тези съоръжения се компенсират при условия, определени в договора за присъединяване. Параграф 2 от ПЗР на Наредба № 6/2014 г. предвижда заварените при влизане в сила на тази наредба незавършени процедури по присъединяване да се завършват по реда на тази наредба.

Относно условията и редът за образуване на цените за присъединяване КЕВР се е позовала на Наредба № 1/14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, цените за присъединяване на клиенти към електроразпределителните мрежи се образуват в зависимост от присъединяваната мощност в kW и се разделят в седем основни групи, като в случая процесният обект попада в I група - до 6 kW включително В ал. 6 е предвидено, че цените за присъединяване на клиенти към електроразпределителните мрежи за обекти на клиенти по ал. 1 в групи I и II съдържат само постоянна компонента.

Спорът по делото не касае въпросът относно статутът на процесния имот и въпросът за техническата възможност за захранване на обекта на клиента от съществуващите съоръжения в близост до имота, а се отнася до това кой следва да заплати разходите за изграждане на определените в договора условия за присъединяване.

В настоящия случай от ангажираните по делото доказателства се установява, че имотът на жалбоподателят с оглед заявената обща мощност от 39 kW попада в група III за присъединяване на обекта за трите еднофамилни жилищни сгради, с местонахождение [населено място], селищно образувание (СО) „Д. чешма“, УПИ 111-851, 1661 (ПИ 10135.2510.851). При това положение цената за присъединяване се определя по реда на чл. 33, ал. 5 от Наредба № 1/14.03.2017 г. и включва както постоянна, така и променлива компонента в зависимост от точката на захранване и дължината на електропроводната линия. По силата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната електрически мрежи, обектите на клиентите и производители на електрическа енергия се присъединяват към

съответната мрежа при технически условия и начин, определени от мрежовия оператор. В случая електроразпределителното дружество е определило правилно цената, по която следва да се изчисли променливата компонента към цената за присъединяване.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че цената за присъединяване следва да се определи съобразно II група. От страна на последния не са ангажирани доказателства, нито в хода на административното производство, нито в съдебното такова, не са направени и доказателствен искания, в това число и искане за допускане на съдебна експертиза, въпреки дадените му указания и разпределена доказателствена тежест съобразно чл. 154 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, от които да се изведе различен от приетия от електроенергийното дружество и КЕВР извод.

Наред с това следва да се посочи, че в случай, че жалбоподателят не е съгласен с подписаните от негова страна договор за присъединяване № ПУПРОК-4638-ДПРОК-0590/21.03.2022 г. и допълнително споразумение към цитирания договор, в които страните са определили условията и начинът за присъединяване за обект - три броя жилищни сгради към електроразпределителната мрежа, с местонахождение: [населено място], СО „Д. чешма“, УПИ П1-851, 1661 (ПИ 10135.2510.851), то спорът по тяхното изпълнение е гражданскоправен и не попада в обхвата на извършваната от КЕВР регулация.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78 ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Д. В. С.-А., ЕГН: [ЕГН] срещу решение № Ж-477/01.09.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА Д. В. С.-А., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ателие 5, да заплати на КЕВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

